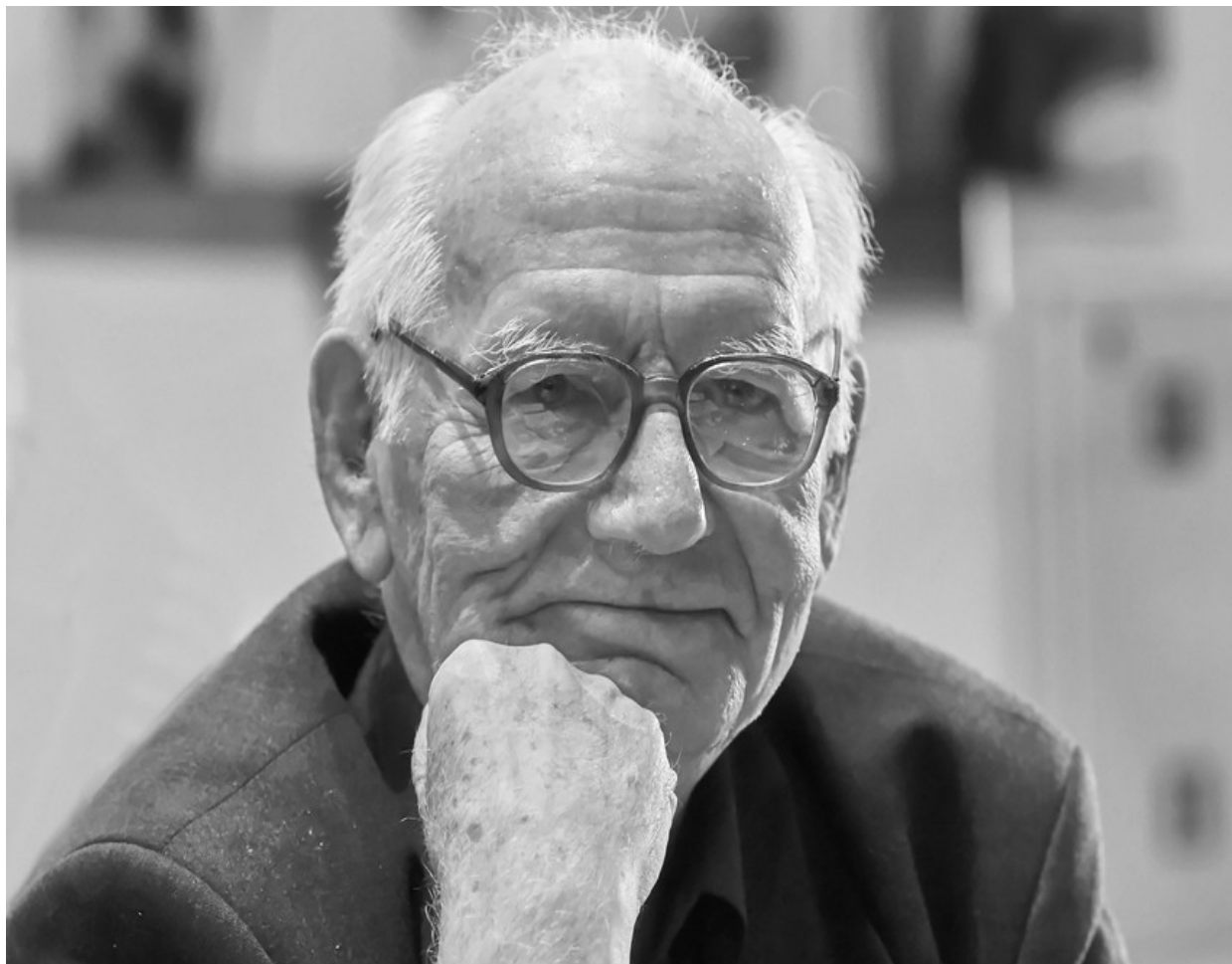

2017-11-06

Zmarł Wojciech Górski

Wojciech Górski - wieloletni i niezwykle zasłużony działacz żeglarski, znakomity instruktor żeglarstwa, wychowawca wielu pokoleń żeglarzy, Członek Honorowy Polskiego Związku Żeglarskiego (fot.: Jan Wątrobiński)

Z przykrością zawiadamiamy, że dn. 4 listopada 2017 r. odszedł na wieczną wachtę Wojciech Górski, wieloletni i niezwykle zasłużony działacz żeglarski, znakomity instruktor żeglarstwa, wychowawca wielu pokoleń żeglarzy, Członek Honorowy Polskiego Związku Żeglarskiego.

Urodził się 9 maja 1930 roku w Warszawie. W okresie okupacji mieszkał w Warszawie gdzie uczęszczał do szkoły powszechnej Sióstr Zmartwychwstank na Żoliborzu, a następnie do Szkoły Zawodowej Drogowej Księży Marianów na Bielanach. Tam też w 1943 roku wstąpił do Szarych Szeregów. W okresie Powstania Warszawskiego przebywał na wakacjach u rodziny ojca w Rybnie k/Sochaczewa. W końcu sierpnia 1944 roku uczestniczył w grupie młodzieży która podjęła nieskuteczną próbę przedostania się na pomoc walczącej Warszawie. W roku szkolnym 1944/45 uczęszczał do drugiej klasy gimnazjum na tajnych kompletach w w/w Rybnie k/Sochaczewa. W latach 1945 do 1949 uczęszczał do Gimnazjum i Liceum im.

Ks. Józefa Poniatowskiego na Żoliborzu w Warszawie, gdzie w maju 1949 roku ukończył szkołę 11-to letnią i uzyskał maturę.

W latach 1946 do 1948 był członkiem Aeroklubu Warszawskiego i ukończył kursy pilotażu szybowcowego i motorowego w Rzadkowie, Fordonie, Pińczowie i Ligotce Dolnej. W 1949 roku rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej (prądy słabe) przekształconym następnie w Wydział Łączności. Na Wydziale tym w roku 1953 ukończył studia inżynierskie specjalizując się w zakresie elektroniki technicznej, a następnie studia magisterskie które ukończył w 1959 roku specjalizując się w zakresie elektroniki. W 1973 obronił pracę doktorską i uzyskał tytuł doktora nauk technicznych.

Fot.: Jan Wątrobiński

Pracę zawodową rozpoczął 1 września 1951 roku początkowo jako laborant w Katedrze Elektroenergetyki Politechniki Wrocławskiej, a następnie od 1 lutego 1952 roku jako młodszy asystent w Katedrze Radiotechniki Politechniki Warszawskiej. Na Politechnice Warszawskiej był zatrudniony jako nauczyciel akademicki na stanowiskach asystenta, wykładowcy i starszego wykładowcy kolejno w Katedrze Wysokiej Próżni, Instytucie Technologii Elektronowej i Instytucie Mikroelektroniki i Optoelektroniki, aż do przejścia na emeryturę w 1996 roku. W latach 1964 do 1981 był pełnomocnikiem Dziekana Wydziału, a w latach 1981-1983 pełnomocnikiem Rektora PW ds. studentów zamieszkałych w akademikach.

Za swoją działalność naukową, dydaktyczną i wychowawczą był wielokrotnie nagradzany otrzymując m. innymi: w 1973 roku Złoty Krzyż Zasługi, a w roku 1983 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski oraz nagrody: w 1969 roku Przewodniczącego Komitetu Nauki i

Techniki za udział w realizacji ważnej dla gospodarki narodowej pracy w zakresie rozwoju nauki i techniki oraz Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w 1973 za osiągnięcia naukowe i w 1977 roku za osiągnięcia w dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej, a także kilkakrotnie nagrody Rektora Politechniki Warszawskiej, w tym przyznaną w 1978 r złotą odznaką „Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej”. Po ukończeniu Studium Wojskowego na Politechnice Warszawskiej mianowany został w 1953 roku na stopień chorążego (artylerii), a po odbyciu ćwiczeń i ukończeniu Kursu Oficerów Rezerwy Artylerii w Toruniu w 1958 roku mianowany został na stopień podporucznika.

Żeglarstwo rozpoczął uprawiać w 1950 roku w Szczecińskim Klubie AZS na Zalewie Kamieńskim, a następnie w warszawskim kole PTTK przy „Metroprojekcie” na Zalewie Wiślanym. W latach 1957-1960 był czynnym zawodnikiem startując w regatach w klasie „Słonka”. Poczynając od 1957 roku uprawiał czynnie żeglarstwo morskie prowadząc corocznie szereg turystyczno-szkoleniowo i stażowych rejsów pełnomorskich głównie z młodzieżą. W 1956 roku uzyskał stopień sternika jachtowego, w 1958 roku stopień jachtowego sternika morskiego, a w 13 czerwca 1960 jachtowego kapitana żeglugi wielkiej. Stopień jachtowego kapitana motorowodnego uzyskał w 1962 roku. W 1967 roku uzyskał stopień instruktora żeglarstwa.

Fot.: Jan Wątrobiński

Spółeczną działalność organizacyjną w żeglarstwie rozpoczął w 1957 roku w Klubie Morskim PTTK „BRYZA” którego od 1960 r. był komandorem. W latach 1961-1975 był członkiem Komisji Turystyki Żeglarskiej PTTK. W latach 1964-2017 był członkiem, w tym przewodniczącym Komisji Rewizyjnej PZŻ, w latach 1976-2017 był członkiem Komisji Statutowej PZŻ. Od 1964 r. był również członkiem Komisji Rewizyjnej Warszawsko-Mazowieckiego Okręgowego Związku Żeglarskiego. W latach 1969-1993 był członkiem

Komisji Szkolenia PZZ i przewodniczącym Centralnej Komisji Egzaminacyjnej na stopnie kapitańskie.

Za swoją działalność był wielokrotnie wyróżniany otrzymując m. innymi: w 1964 r. „Złotą Odznaką PTTK”, w 1968 r. Honorową Odznaką Zasłużony Działacz Żeglarstwa Polskiego, w 1985 r. Złotą Odznakę Honorową PZMiNW, w 1973 r. srebrną, a w 1981 r. złotą odznakę „Zasłużonego Działacza Turystyki”, w 1989 r. srebrną odznakę „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej” oraz w 1970 r. złotą odznakę „Zasłużonego Pracownika Morza”. W 1998 r. otrzymał Medal za Szczególne Zasługi dla Żeglarstwa Polskiego, a w 2001 r. godność Członka Honorowego PZZ. W 2004 r. został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, otrzymał także Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Uroczystości pogrzebowe odbędą się w poniedziałek 13 listopada 2017 r. o godz. 12:00 w kościele pod wezwaniem Św. Karola Boromeusza na Starych Powązkach w Warszawie przy ul. Powązkowskiej 14.